

[Justitsministeren.]

der er nægtet Anerkendelse, og hvis der gjorde det, vilde han gerne bede mig om at oplyse Antallet. Dernæst spurgte det ærede Medlem, om der forelaa nogen Redegørelse for, i hvor mange Tilfælde Navnekontoret har søgt den sagkyndige Bistand, som staaer til Ministeriets Raadighed. Det ærede Medlems Spørgsmaal er refereret paa Sp. 4003.

I § 2 i Loven om Navneforandring af 22. April 1904 hedder det bl. a., at undtagne fra at kunne erhverves ved Øvrighedsbevis er „e) Navne, som skønnes enten ikke at være stemmende med dansk Sprogtone eller at være upassende eller ikke at adskille sig tilstrækkeligt fra de under Litra a.—d. nævnte“. Og senere hedder det: „I Henseende til Afgørelse af de i Henhold til Litra c og e opstaaende Spørgsmaal kan Ministeriet antage sagkyndig Bistand“. Det er den Lovtekst, som er Grundlaget for den Forespørgsel, der er rettet til mig.

Justitsministeriet kan i den Anledning oplyse, at ved Behandlingen af Navnesager søger Ministeriet Støtte i den af Verner Dahlerup og Johs. Steenstrup i 1902 udgivne Navnebog, som fremkom efter Opfordring fra Justitsministeriet. I denne Navnebog findes en over 100 Sider stor Fortegnelse over danske Navne; mange af dem vil vist forekomme Lægmand ret mærkelige, men naar de er optaget i denne Navnefortegnelse, maa vi anse dem for gode. I øvrigt er det meget sjældent, at Justitsministeriet søger sagkyndig Bistand; man henholder sig altsaa til dette Værk.

Der findes ikke i Ministeriet nogen Statistik over Antallet af afslaaede Begøringar om Navneforandringer, men Tallet er ikke ringe.

Jeg haaber, det ærede Medlem vil være tilfreds med disse Oplysninger; uden nærmere Undersøgelse er Justitsministeriet ikke i Stand til at give dem fyldigere.

Christensen (Høng): Jeg takker den højtærede Justitsminister for den Beredvillighed, hvormed han har efterkommet min Henstilling. Som jeg formodede, da jeg udtalte mig ved første Behandling, gøres der altsaa fra Justitsministeriets Side et ikke ringe Arbejde for at holde Navneforandringssagen inde paa fornuftige Baner. Jeg forstaaer godt de Vanskeligheder, som den højtærede Justitsminister sagde der er ved at afslaa Navne, som Folk nu en Gang har sat sig i Hovedet de gerne vil have; men paa den anden Side maa det fremhæves, at Loven jo er meget frisindet,

idet enhver Borger i Staten kan faa et hvilket som helst Navn, som ikke er i nogen andens Eje, naar blot det har dansk Form og dansk Sproglyd. Det skulde jo synes et simpelt Krav, som Lovgivningen bør holde paa. Det danske Sprog er saa højt udviklet og indholdsrigt som noget Verdenssprog, og den danske Nation saa ensartet og raceren som nogen anden i Europa, vel væsentligt, fordi den Indvandring, der er foregaaet baade fra Syd og Øst, er foregaaet gennem gamle danske Landskaber. Dansk Navneskik maa efter min Formening være paa Højde med dansk Sprog og med det danske Folks Afstamning, Navnene maa stemme med Sproget og ikke være konstruerede Kunstprodukter, de maa stemme med Afstamningen og være rent danske. Justitsministeriets Navnekontor har her faaet en vigtig Opgave, og Kontoret er ganske sikkert ogsaa paa det rene med, at den Praksis, som det udøver, ikke blot er for i Dag og i Morgen, men for Aarhundreder, kan man godt sige.

Maa jeg slutte med at sige, at den Bog, som den højtærede Justitsminister omtalte, den, som paa Justitsministeriets Foranledning er udgivet af Universitetsprofessorerne Verner Dahlerup og Johannes Steenstrup, i Praksis, saa vidt jeg ved fra den Tid, jeg var Herredsfuldægtig, har været til stor Nytte for Kontorerne, jeg har mange Gange med godt Udbytte udlaant den til navnesøgende. Men nu er det ganske sikkert saaledes, at mange af de Navne, der staaer i denne Bog, allerede er beslægtet, og derved har Bogen mistet noget af sin praktiske Værdi. Mon det ikke vilde være formaalstjenligt at gennemse denne Bog, rette den og yderligere tage i Betragtning det sikkert ikke ringe nye Navnemateriale, som er fremkommet, ikke mindst ved Generhvervelsen af Sønderjylland, og derefter udgive en ny Bog paa Justitsministeriets Foranledning, lade den fremkomme i Handelen og tillige sende et Eksemplar af den til hvert Politikontor, saaledes at den fremdeles kunde være en god Hjælp for dem, der søger nye Navne. Jeg skal tillade mig at henstille dette til den højtærede Justitsministers Overvejelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.